

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های آموزگاران مقطع ابتدایی در آموزش و پرورش ایران

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فرزانه ابراهیمی - کارشناسی رشته ی علوم تربیتی گرایش مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، دانشگاه پیام نور مرکز ساوه

سمیه زهدی - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد ملکان

اشرف درگاهی - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد ملکان

زهرا زرنکاری - کارشناسی آموزش و پرورش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرلنگه

خلاصه مقاله:

امروزه آموزش، نقش مهمی در بهبود سازمان ها و رفع نیازهای فردی و سازمانی دارد و محور اساسی در بهسازی منابع انسانی است؛ علی رغم نقش و جایگاه آموزش، دلایل زیادی وجود دارد که بسیاری از دوره های آموزشی، بهره وری لازم را به همراه ندارد. چنین وضعیتی ممکن است، متاثر از عوامل و شرایط متفاوتی باشد، که یکی از این عوامل، نیازسنجی آموزش است، زیرا نیازسنجی یکی از مولفه های مهم بهره وری در آموزش است. از طرفی هر سازمانی به افراد آموزش دیده و با تجربه نیاز دارد تا مأموریت خود را به انجام برساند. اگر توانایی های کارکنان موجود پاسخگوی این نیاز باشد، آموزش کارکنان ضرورت چندانی نمی یابد. اما اگر چنین نباشد لازم است سطح مهارت، توانایی و انطباق پذیری آنان افزایش یابد. این احتمال که فرد جوانی مهارت هایی را بیاموزد و آن ها را تا حدود چهل سال بدون تغییر بنیادی ادامه دهد امروزه بسیار ضعیف یا به کلی محال است.

کلمات کلیدی:

آموزگاران، ابتدایی، دانش آموزان، مدارس، آموزش و پرورش.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1937521>

